

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. marts 2020
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Mikkel Reenberg
Sagsnr.: 2020-0030-3707
Dok.: 1389412

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 865 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. februar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mie Vinkel Sørensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 865 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere, at datatilsynene i andre lande selv har beføjelser til at udstede bøder, og at der i Frankrig, Tyskland og Storbritannien er udstedt bøder for hhv. 380 mio. kr., 200 mio. kr., og 1,5 mia. kr.? Der henvises til artiklen: "Taxaselskab gemte kunders telefonnumre og ture - nu er bødesagen strandet hos politiet", Politiken den 31. januar 2020.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, der har oplyst følgende:

”Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 1, at hver tilsynsmyndighed sikrer, at pålæggelse af administrative bøder i henhold til denne artikel for overtrædelse af denne forordning som omhandlet i stk. 4, 5 og 6 i hver enkelt sag er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Det følger endvidere af præambelbetragtning nr. 151, at retssystemerne i Danmark og Estland ikke giver mulighed for administrative bøder som fastsat i databeskyttelsesforordningen, og at reglerne om administrative bøder i Danmark anvendes ved, at bøder pålægges af de kompetente nationale domstole som en strafferetlig sanktion, forudsat at en sådan anvendelse af reglerne har en virkning, der svarer til virkningen af administrative bøder, som tilsynsmyndighederne pålægger. Det fremgår af samme præambelbetragtning, at de kompetente nationale domstole bør tage hensyn til en anbefaling fra den tilsynsmyndighed, der har taget skridt til en bøde.

Muligheden for at vælge strafferetlige sanktioner frem for administrative bøder følger af databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 9, 1 pkt. Det fremgår af denne bestemmelse, at hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge administrative bøder, kan den kompetente tilsynsmyndighed tage skridt til bøder og de kompetente nationale domstole pålægge dem, idet det sikres, at disse retsmidler er effektive, og at deres virkning svarer til virkningen af administrative bøder, som pålægges af tilsynsmyndighederne. Bestemmelsen er en undtagelse til reglen i artikel 83, stk. 1.

Da Datatilsynet ikke har beføjelse til at udstede administrative bøder, kan artikel 83, stk. 9 opfyldes på to måder.

Datatilsynet kan indgive politianmeldelse i tilfælde af tilstrækkeligt grove overtrædelser af databeskyttelsesreglerne.

Datatilsynet har i en række sager indgivet politianmeldelse, men der er endnu ikke faldet dom i disse sager. Datatilsynet arbejder – i samarbejde med politi og anklagemyndighed – løbende og målrettet på at strømline processen herom.

Herudover har Datatilsynet efter databeskyttelseslovens § 42 mulighed for at udstede bødeforelæg, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig heri og erklærer sig rede til inden en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i bødeforelægget angivet bøde.

Det fremgår af forarbejderne til databeskyttelsesloven, at bestemmelsen alene retter sig mod sager, hvor den dataansvarlige eller databehandleren tilstår det strafbare forhold. Det er også en forudsætning, at sagen er egnet hertil, dvs. ukompliceret uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Herudover forudsættes det, at der i retspraksis er fastlagt et tilstrækkeligt præcist bødeniveau for den pågældende overtrædelse, og muligheden for at udstede bødeforelæg har derfor endnu ikke været udnyttet.”

Justitsministeriet kan desuden henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 1605 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, folketingsåret 2013-14.